

FREEDOM

สิ่งพิมพ์แจกฟรีสำหรับผู้สนใจและห่วงใยเรื่องสิทธิมนุษยชน

สู่ ฝัน อัน เสรี

02/23

Writers That Matter บัค(อยาก)เขียน เปลี่ยนโลก |

ปล่อยเพื่อนเรา #FREERATSADON |

Be One More |

WRITERS THAT MATTER WORKSHOP

นัก (อยาก) เขียน
เปลี่ยนโลก
ตอน ‘สู่ฝันอันเสรี’

ตลอด

ระยะเวลาชีวิตของพวกเขาทุกคน จะต้องมียุคหนึ่งหรือ ‘หนังสือ’ สักหนึ่งเล่มที่อาจจะยาวแค่ 1 บรรทัดหรือยาวเกิน 2,000 หน้ากระดาษก็ได้ แต่กลับมีอิทธิพลอย่างมหาศาลต่อชีวิต หรือประทับอยู่ในจิตใจอย่างไม่รู้ลืม

สุดสัปดาห์ปลายเดือนกรกฎาคมปี 2566 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย ได้จัดงานเวิร์กช็อปสำหรับคนที่ชอบขีดเขียนภายใต้โครงการ **“Writers That Matter นัก (อยาก) เขียน เปลี่ยนโลก” ตอน ‘สู่ฝันอันเสรี’** ที่ชวนนัก (อยาก) เขียนมาร่วมเวิร์กช็อปการเขียนและเล่าเรื่อง เพราะเชื่อว่าตัวอักษรสามารถเปลี่ยนแปลงโลกได้ และเรื่องเล่าเปิดโลกใบใหม่ให้กับใครได้เสมอ ภายใต้แนวคิดใช้งานเขียนเปิดตรงซึ่งที่ทุกคนกำลังเผชิญร่วมกัน ไปสู่ฝันอันหมายถึง **‘เสรีภาพ’** ที่รออยู่ปลายทาง

จริงหรือไม่ที่พลังของงานเขียนสามารถปลดล็อกกุญแจแห่งทรงขัง สร้างโอกาสเปิดใจ สร้างการเปลี่ยนแปลง และสร้างโอกาสในการหยั่งรากแห่งเสรีภาพและประชาธิปไตยได้ในที่สุด

ปลดปล่อย ‘เสรีภาพ’ ออกจากทรงขัง

ด้วย ‘การเขียน’

ปิยบุษ โคตรสาร ผู้อำนวยการแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย เล่าว่า จุดเริ่มต้นของ ‘แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล’ เริ่มต้นจาก **‘การเขียน’** เช่นกัน เพราะองค์กรถือกำเนิดในยุคสงครามเย็นที่มีผู้คนถูกคุมขังและทรมานจากการทำกายอำนาจรัฐและตั้งคำถาม กระทั่ง **‘ปีเตอร์ เบเนนสัน’** ทนายความชาวอังกฤษ เขียนบทความ **‘The Forgotten Prisoners’** หรือ **‘นักโทษที่ถูกลืม’** เรียกร้องให้มีการปล่อยตัว

“ลองจินตนาการดูว่า ถ้าเราได้เปิดหนังสือพิมพ์และฟังข่าวทุกวันๆ ว่ามีคนโดนจับกุมคุมขัง โดนทรมาน โดนประหารชีวิต เพียงเพราะตั้งคำถามหรือว่าท้าทายผู้มีอำนาจ คุณจะรู้สึกอย่างไร และตอนนี้กำลังเกิดเหตุการณ์นี้อยู่” แล้วเขาก็เล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในเวลานั้น กลายเป็นจุดเริ่มต้นของการเขียนเรียกร้องถึงผู้มีอำนาจในเวลานั้น จากหนึ่งฉบับ เป็นสองฉบับ เป็นสามฉบับ และเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนสามารถกดดันผู้มีอำนาจได้สำเร็จ

งานเขียนอาจไม่ได้เปลี่ยนโลก แต่เปลี่ยนคนให้เปิดใจ

ชัยรัตน์ พิศิพัฒน์ปราปต์ เจ้าของนามปากกา **‘ปราปต์’** ซึ่งเป็นหนึ่งในวิทยากรเล่าถึงอิทธิพลของงานเขียนว่า “งานเขียนเหมือนกับคลื่น ไม่ใช่หนังสือเล่มนี้ออกมาแล้วทุกอย่างจะเปลี่ยนแปลงไป แต่ถ้าเราสามารถทำให้เขาเปิดใจและพร้อมจะรับอะไรใหม่ๆ ก็ถือว่าประสบความสำเร็จแล้ว การเปิดใจจะทำให้เขาเปิดรับเสียงใหม่มากขึ้น มองเห็นทางเลือกใหม่ แล้วก็เข้าใจอะไรใหม่ๆ มากขึ้น”

‘ปราปต์’ นักเขียนที่เมื่อสิบปีก่อนเลือกลาออกจากงานประจำมาเป็นนักเขียน เผชิญหน้ากับความกดดันจากสังคมและครอบครัว เจอกับอุปสรรคจากภาวะเศรษฐกิจและสังคม จนต้องผลิตผลงานจำนวนหลายชิ้นต่อปี เพื่อพิสูจน์ความเป็นไปได้ของอาชีพนักเขียนในประเทศไทย อธิบายว่า แม้ก่อนหน้านี้เขาจะไม่เห็นอนาคต แต่ตอนนี้เขามีความหวังกับนิยายสืบสวนสอบสวนที่ชื่อว่า **‘ประเทศไทย’** เพราะประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไปมากนับจากวันที่เขายังเป็นเด็ก ผลเลือกตั้งประกาศชัดว่าสังคมต้องการอะไร トラบใดที่ประชาชนสามารถรักษาเจตจำนงเอาไว้ได้ เขาก็ยังมีความหวังอยู่ แม้ไม่ได้เชื่อว่าเวลาอยู่ข้างเรา แต่เมื่อคนก้าวหน้าไปแล้วและตราบใดที่คนยังคงเชื่อว่าคนเท่ากันและสามารถตรวจสอบกันได้ ก็คือจบแล้ว

เขียนเพื่อเปลี่ยนแปลง เขียนเพื่อประชาธิปไตย เขียนเพื่อเสรีภาพ

จุ้ง-ปณิสา สิกิริจรรณกุล นักกิจกรรมทางการเมืองที่เคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่องในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ให้มุมมองเกี่ยวกับอิทธิพลของงานเขียนว่า หนังสือหรืองานเขียนนั้นเป็น **‘สื่อ’** แล้วไม่ว่าสื่อไหนๆ ที่มีอยู่บนโลกนี้ก็เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อขบวนการเมื่อประเด็นของขบวนการถูกจับและนำไปสู่การต่อ ยอดออกมาเป็นสื่อ

“สื่อมีประโยชน์ไม่ใช่แค่ขบวนการเคลื่อนไหว ไม่ใช่แค่ประชาธิปไตย แต่ทุกๆ อย่างที่อยากให้มันเกิด อยากให้มันเปลี่ยนแปลง อยากให้มันพัฒนายิ่งขึ้น อยู่ต่อหรือดับไป สำหรับเราสื่อเป็นผู้ควบคุมหลักอีกคนหนึ่งที่จะทำให้เรื่องเหล่านั้นไปต่อได้หรือไปต่อไม่ได้”

“เราคิดว่าชื่องาน **‘สู่ฝันอันเสรี’** มันเมคเซนส์ เพราะเมื่อเราอยากมีเสรีภาพ เราจึงจัดงานนี้ขึ้นมาเพื่อรวบรวมนักเขียนเหล่านี้และให้เครื่องมือกับเขา เพื่อให้เขากลายเป็นคนที่น่าเราไปสู่ฝันอันเสรี”

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทยได้ชวนส่งเรื่องสั้นเข้าประกวดในโครงการ **Writers that Matter “นัก(อยาก)เขียน เปลี่ยนโลก”** ในหัวข้อ **“สู่ฝันอันเสรี”** เพื่อชวนนักเขียนพาผู้คนย้อนไปอ่านเรื่องราวสิทธิมนุษยชน และบอกเล่าวรรณกรรมผ่านเรื่องสั้นเพื่อส่งต่อความหวังและจุดประกายความฝันให้กับคนรุ่นต่อไป โดยมีผู้สนใจส่งผลงานเข้าประกวดถึง **108 ชิ้น** สามารถติดตามผลงานที่ได้รางวัลในเดือนตุลาคมนี้

‘จดหมาย’ แม้จะเป็นการสื่อสารที่อาจดูล่าช้าในยุคนสมัยนี้ แต่สำหรับนักโทษทางความคิด นักเคลื่อนไหวทางการเมือง นักกิจกรรม ‘**ทุกตัวอักษรในจดหมาย**’ ช่วยหล่อเลี้ยงจิตใจ บ่มเพาะความรู้สึกทุกซอกให้ดีขึ้นได้บ้าง ระหว่างรอวันที่จะได้รับอิสรภาพ จึงเป็นที่มาของแคมเปญ **#ปล่อยเพื่อนเรา #FREERATSADON** ที่แอมเนสตี้ทั่วโลกใช้พลังของตัวอักษรเป็นฟันเฟืองสำคัญในการเคลื่อนไหว เรียกร้อง และให้กำลังใจทุกคนที่ถูกลิดรอนสิทธิเสรีภาพ จนต้องมาอยู่ในเรือนจำหลังถูกดำเนินคดีความ

“การได้รับจดหมายมันก็เป็นเรื่องราวที่ทำให้เรารู้สึกว่า มีมนุษย์อีกซีกโลกที่ไม่ใช่ญาติพี่น้องเรา ไม่รู้จักกัน พูดคนละภาษา แต่ว่าเขาเข้าใจเรา แสดงว่าเขามองเห็นเรื่องมนุษย์ที่ถูกกดขี่ ถูกลิดรอนสิทธิเป็นเรื่องที่ต้องเห็นอกเห็นใจกัน” คำพูดจาก **จตุภัทร์ บุญภัทรรักษา** หรือที่ทุกคนรู้จักกันว่า ‘**ไผ่ ดาวดิน**’ นักกิจกรรมทางการเมือง หนึ่งในคนที่ได้รับจดหมายถึงเพื่อนตอนที่อยู่ในเรือนจำ

จตุภัทร์ บุญภัทรรักษา

จดหมายจากแคมเปญปล่อยเพื่อนเราสำหรับไผ่ ทำให้โลกในนั้น ดูกว้างขึ้น จุดประกายแสงสว่างได้ในช่วงเวลาหนึ่ง เมื่อได้อ่านจดหมาย เขามองว่านี่คือเรื่องราวดีๆ ระหว่างใช้ชีวิตในเรือนจำ ไผ่ ดาวดิน เป็นนักกิจกรรมที่มีชาวต่างประเทศทั่วโลกให้ความสนใจ ตอนที่เขาอยู่ในเรือนจำเขาได้รับกำลังใจจากจดหมายและภาพวาดจากทั้งคนไทยและต่างชาติที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน

จดหมายถึงเพื่อนในเรือนจำ
พลังตัวอักษรเปลี่ยนชีวิตนักกิจกรรม
นักเคลื่อนไหวทางการเมือง

ปล่อยเพื่อนเรา

Write for Rights

สมชาย พงกษาเกษมสุข

นักเคลื่อนไหวทางการเมืองและอดีตนักโทษทางความคิด คดี 112 ที่ถูกจำกัดเสรีภาพในเรือนจำนานถึง 7 ปี เป็นอีกคนที่ได้รับจดหมายจากการรณรงค์แคมเปญ **#ปล่อยเพื่อนเรา #FREERATSADON** และแม้ทุกวันนี้จะพ้นโทษออกมาแล้ว แต่สิ่งที่สมชายจำไม่เคยลืมคือ ‘**จดหมาย**’ จากเพื่อนๆ ที่เขียนถึงเขาในวันที่ไร้อิสรภาพ นอกจากเป็นน้ำหล่อเลี้ยงจิตใจให้เข้มแข็งในช่วง 7 ปี ยังเป็นเหมือนเกราะป้องกัน ทำให้เขารู้สึกว่าได้รับความปลอดภัยมากขึ้นระหว่างอยู่ในเรือนจำ

“คนในเรือนจำเดียวตายจดหมายจากคนข้างนอกเหมือนเป็นน้ำให้คนที่กระหาย น้ำกลางทะเลทราย มันมีความหมายมหาศาลอย่าง

ไม่น่าเชื่อ เราไม่ได้อ่านครั้งเดียว เราอ่านมันมากกว่า 2-3 ครั้ง ยังมีจดหมายมาหลายฉบับ เรื่องราวที่เราคุยกันทางจดหมาย มันช่วยให้เรารู้ว่าเราไม่ได้ต่อสู้อย่างเดียวตาย”

อัษฎา พรเลิศ

‘**นักโทษทางความคิดคดี 112**’ ผู้ถูกศาลตัดสินจำคุกนาน 87 ปี และถึงแม้ว่าในปัจจุบันจะได้รับการลดโทษให้กึ่งหนึ่งเพราะรับสารภาพ เหลือ 29 ปี 174 เดือน หรือราว 43.6 ปี แต่คดีนี้ก็ยังเป็นคดีที่มีอัตราโทษสูงสุดในประวัติศาสตร์

ปัจจุบันอัษฎาอายุ 67 ปีแล้ว จดหมายที่เขียนมาทุกฉบับจึงเป็นเหมือนเพื่อนและญาติสนิทที่อยู่เคียงข้างระหว่างต่อสู้คดี ทุกวันนี้เธอยังคงรอคอยจดหมายจากทุกคน เพราะตัวอักษรทุกบรรทัดมีความหมายต่อการมีชีวิตอยู่ของอัษฎาในรั้วเรือนจำ และบางครั้งเธอยังใช้เวลาในห้องขังที่ไร้อิสรภาพเขียนจดหมายสื่อสารชีวิตของเธอถึงเพื่อนนอกรั้วเรือนจำเช่นกัน

“บารวันกลับ อยากกลับบ้านมาก แท้แล้วสุขภาพร่างกายก็เริ่มแยลง สุขภาพร่างกายจิตใจอะไรที่ไม่เคยเป็นมันเริ่มมาแล้ว ฟันเริ่มหัก ทึนอะไรก็ลำบาก ป้าจำคุกมา 6 ปีกว่าแล้ว อย่างขังคนแก่ นานเลย ป้าไม่มีใครมาเยี่ยมนอกจากพี่ชาย แท้ก็มาเยี่ยมบ้างไม่มาเยี่ยมบ้าง เอกชัยเขาก็มาเยี่ยมป้า 2 ครั้งแล้ว รออยู่ รอว่าจะมาเยี่ยมอีกเมื่อไหร่” ข้อความจากจดหมายฉบับล่าสุดของอัษฎาที่เขียนถึงเพื่อนที่ส่งจดหมายไปเยี่ยมเธอในเรือนจำ

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย เชิญชวนทุกคนเขียนจดหมายถึงเพื่อนที่ถูกคุมขังระหว่างต่อสู้คดี และเพื่อนที่คดีสิ้นสุดแล้ว เพราะข้อความทุกตัวอักษรในจดหมายจุดประกายให้พวกเขามีความหวังและพลังในการใช้ชีวิตต่อไปบนโลกใบนี้ ร่วมถึงมีแรงกาย แรงใจ เดินหน้าขับเคลื่อนเรื่องสิทธิเสรีภาพต่อไปได้ มาทำให้เรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นเรื่องของทุกคนไปกับแอมเนสตี้ได้ในทุกๆ วัน

สแกนเขียนจดหมาย
ถึงเพื่อนที่คดีสิ้นสุดแล้ว

สแกนเพื่อเขียนจดหมาย
ถึงเพื่อนที่ถูกคุมขัง
ระหว่างต่อสู้คดี

ร่วมเฉลิมฉลอง 75 ปี ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

ด้วยภาพถ่าย 📷

ขอเชิญส่งภาพถ่ายเข้าประกวดในหัวข้อ

ซึ่งเงินรางวัลรวมกว่า 80,000 บาท
พร้อมโล่ประกาศเกียรติคุณ

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทยขอเชิญส่งภาพถ่ายเข้าประกวด ในหัวข้อ “สิทธิมนุษยชน”
สำหรับสื่อมวลชนและบุคคลทั่วไป เพื่อเฉลิมฉลอง 75 ปี ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

“แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล” ยินดีทำงานรณรงค์เพื่อสิทธิมนุษยชนมายาวนานกว่า 62 ปี โดยยึดหลักการตาม “**ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน**” (Universal Declaration of Human Rights-UDHR) ซึ่งเป็นข้อตกลงที่สหประชาชาติได้กำหนดขึ้นเพื่อให้ประเทศสมาชิกได้ใช้เป็นแนวทางในการคุ้มครองดูแลสิทธิและเสรีภาพของพลเมืองประเทศของตน โดยประเทศไทยเป็นหนึ่งในนั้น

สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ (General Assembly) ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกประเทศต่างๆ ได้ลงมติรับรองและประกาศใช้ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights-UDHR) เพื่อเป็นหลักการสำคัญในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของประชาคมโลกเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2491 ณ กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งประเทศไทยเป็นหนึ่งใน 48 ประเทศแรกที่ให้การรับรองปฏิญญาสากลฉบับนี้

หลักเกณฑ์การพิจารณา

1. ภาพถ่ายสามารถสะท้อนให้เห็นถึงประเด็นสิทธิมนุษยชน
2. ภาพถ่ายสามารถสะท้อนมุมมองของผู้ถ่ายภาพในเชิงสร้างสรรค์
3. ภาพถ่ายมีคุณค่าและความงามในเชิงศิลปะ

สแกนเพื่ออ่านรายละเอียดเพิ่มเติม
ก่อนส่งผลงานเข้าประกวด

ระยะเวลาที่เปิดรับภาพ
วันนี้-15 พฤศจิกายน 2566

ให้ภาพถ่ายของคุณได้เป็นส่วนหนึ่งในการเล่าเรื่อง
และส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิมนุษยชนไปสู่วงกว้างมากยิ่งขึ้น

BE ONE MORE !

เป็นโครงการที่เปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไปได้ทดลองเป็นสมาชิกร่วมกับแอมเนสตี้ฟรี 1 ปี เพื่อมาเรียนรู้และทำความรู้จักไปพร้อมกับเราในการทำงานเพื่อขับเคลื่อนประเด็นสิทธิมนุษยชนในสังคมไทย พร้อมทั้งรับสิทธิประโยชน์พิเศษมากมายจากการเป็นสมาชิกของแอมเนสตี้

ฟรี! 1 ปี
มาทดลองเป็น
สมาชิกแอมเนสตี้

สิ่งที่คุณจะได้รับจากเรา

- △ ใช้สิทธิใช้เสียงของคุณโหวตในที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี (Annual General Meeting - AGM) เพื่อเลือกตั้งกรรมการหรือสมัครเป็นกรรมการแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย
- △ มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการทำงานสิทธิมนุษยชนของประเทศไทยและระดับสากล
- △ งบประมาณสนับสนุนกิจกรรมการขับเคลื่อนสิทธิมนุษยชนของสมาชิกเอง
- △ เข้าร่วมอีเวนต์ต่างๆ หรือกิจกรรมพัฒนาศักยภาพด้านสิทธิมนุษยชน ฟรี!
- △ ของขวัญปีใหม่ส่งถึงบ้าน (บางทีก็มีของรณรงค์อื่นๆ ส่งให้อีกด้วย)
- △ Freedom Magazine ทุกๆ 4 เดือน
- △ มีโอกาสเป็นตัวแทนเข้าร่วมการประชุมระดับนานาชาติของแอมเนสตี้
- △ รับข้อมูลข่าวสารงานสิทธิมนุษยชนทั้งในประเทศและนานาชาติ
- △ เป็นอีกหนึ่งคนธรรมดาที่สร้างการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ผ่านการเทคแอคชั่นและปฏิบัติการเพื่อสิทธิมนุษยชนแบบไร้พรมแดน

หมายเหตุ สิทธิพิเศษนี้ขอสงวนไว้สำหรับผู้ที่ยังไม่เป็นสมาชิกแอมเนสตี้เท่านั้น หากพบว่าเคยมี/มีสมาชิกภาพแล้ว จะถูกตัดสิทธิโดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

AMNESTY
INTERNATIONAL
THAILAND

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล คือใคร?

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล เป็นการรวมตัวของกลุ่มคนธรรมดาหลากหลายสาขาอาชีพ ที่ไม่สามารถนิ่งเฉยต่อความอยุติธรรม การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นไม่ว่าในที่ใดของโลก และลุกขึ้นมาปฏิบัติการในแนวทางที่แต่ละคนถนัดในการรณรงค์ เพื่อส่งเสริมการเคารพ ปกป้อง และคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2504 ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ เมื่อ พ.ศ. 2520 ปัจจุบันมีสมาชิกและผู้สนับสนุนกว่า 13 ล้านคน ใน 150 ประเทศทั่วโลกและดินแดน

หลังจากเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 แอมเนสตี้เป็นที่รู้จักในเมืองไทย จากการรณรงค์ปลดปล่อย “นักโทษทางความคิด” มีจดหมายนับแสนฉบับจากคนทั่วโลกส่งมาถึงรัฐบาลไทยและสำนักราชเลขาธิการเพื่อเรียกร้องให้ปล่อยตัวนักศึกษาและประชาชนที่ถูกจับกุมในเหตุการณ์ดังกล่าว ปัจจุบันในประเทศไทยมีสมาชิกกว่า 1,000 คน โดยได้ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และการรณรงค์เพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างขวาง

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย
139/21 ซ.ลาดพร้าว 5
แขวงจอมพล เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 02-513-8745, 02-513-8754
โทรสาร 02-938-6896

 www.amnesty.or.th
  AmnestyThailand

AMNESTY
INTERNATIONAL
THAILAND

